

Το τέλος, η θυσία του κυβερνήτη

[Πολιτισμός](#) / [Ιστορία](#) / [Μορφές](#)

[Γερόντισσα Φιλοθέη, Καθηγουμένη Ιερού Ησυχαστηρίου Παναγίας Βρουύλων Αττικής](#)

Καθώς ξημέρωνε η Κυριακή 27 Σεπτεμβρίου 1831 και ο ουρανός του Ναυπλίου άλλαζε χρώματα, η προδοσία είχε ήδη αρχίσει πριν ο πετεινός λαλήσει. Ο Κυβερνήτης ήσυχα και αθόρυβα ντύθηκε τα λιτά μαύρα του ρούχα με τη γαλανόλευκη ζώνη του, πήρε το καπέλο του και βγήκε από το ταπεινό του κυβερνείο μαζί με μόνο δύο συνοδούς. Αρνιόταν πεισματικά να έχει φρουρά ισχυρή. Ο ένας του συνοδός μάλιστα είχε ένα μόνο χέρι και ο άλλος κρατούσε πιστόλι δίχως σφαίρες.

Προσπάθησε να βγεί έξω από το κυβερνείο όσο πιά αθόρυβα γινόταν γιατί δεν ήθελε κανένας να τον εμποδίσει να φτάσει στον προορισμό του. Δύο εβδομάδες πέρασαν που δεν μπόρεσε να εκκλησιαστεί στον αγαπημένο του Άγιο Σπυρίδωνα γιατί ο αδελφός του έχοντας βάσιμες υποψίες ότι οι Μαυρομιχαλαίοι καιροφυλακτούσαν να τον δολοφονήσουν είχε καταφέρει να τον εμποδίσει να πάει την Κυριακή στην εκκλησία. Τούτη την φορά όμως ο Κυβερνήτης ξεκίνησε πρωί πρωί για τον Γολγοθά του. Δεν τον σταμάτησε ούτε το σκυλάκι που είχε στην αυλή του που άρχισε ξαφνικά να του δαγκώνει το πόδι προσπαθώντας και αυτό με τον

δικό του τρόπο να τον εμποδίσει να κατέβει την σκάλα του κυβερνείου.

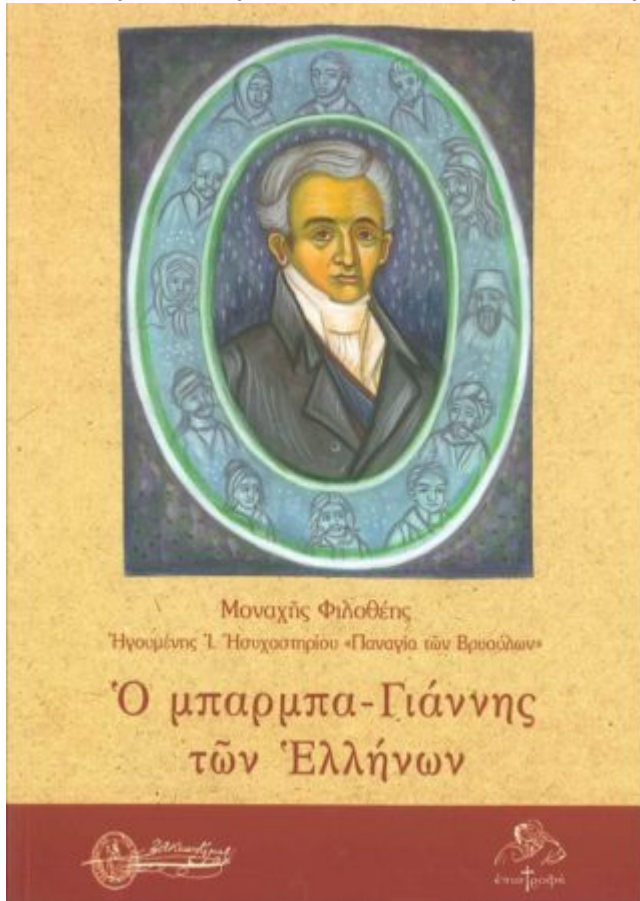

Διονυσίου Τσόκου: «Η δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια» λάδι σε καμβά, 60 X 81 εκατ. Μουσείο Μπενάκη.

Μόνο επτά λεπτά χρειαζόταν για να πάει στην αγαπημένη του εκκλησία. Μόνο επτά λεπτά τον χώριζαν από την αιωνιότητα. Παρακάμπτοντας τον κεντρικό δρόμο προς τον ναό διασταυρώθηκε με τους δύο Μαυρομιχαλαίους Γεώργιο και Κωνσταντίνο οι οποίοι φορούσαν τα καλά τους ρούχα και ζωσμένοι καινούργιες μπιστόλες βάδιζαν προς το μέρος του συνοδευόμενοι από δύο φρουρούς.

Βλέποντάς τους ξαφνικά μπροστά του ο Κυβερνήτης ανασήκωσε το καπέλο του και τους χαιρέτησε αμίλητος και εκείνοι ταραγμένοι αλλά και ξαφνιασμένοι από την ευγενική του χειρονομία του ανταπέδωσαν σιωπηλοί τον χαιρετισμό. Στην συνέχεια άφησαν τον Κυβερνήτη να συνεχίσει ήρεμα την πορεία του προς την εκκλησία και αυτοί έτρεξαν γρήγορα από άλλο συντομότερο δρόμο και στήθηκαν μπροστά στην είσοδο του ναού περιμένοντας σαν τα άγρια θηρία το θήραμα που πλησιάζει. Ο Κυβερνήτης συνεχίζοντας απτόητος την πορεία του, μόλις ανέβηκε τον τελικό ανηφορικό δρόμο και είδε μπροστά του την αγαπημένη του εκκλησία, σταμάτησε λίγο να αναπνεύσει και να απολαύσει την μοναδική ομορφιά που προσφέρει το γλυκοχάραμα. Αντίκρουσε όμως ξανά από μακριά τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη να στέκεται έξω στην δεξιά πόρτα της εκκλησίας και κατάλαβε τι

θα ακολουθήσει. Γύρισε και κοίταξε τριγύρω του σαν να αποχαιρετούσε ό,τι τον ένωνε με τον μάταιο αυτό κόσμο και για λίγα δευτερόλεπτα σκέφτηκε να μην πάει υπουργού του που βρισκόταν εκεί κοντά. Η γενναίωτος θάρρος και πίστη τον δρόμο που πήρε της θυσίας και του μαρτυρίου.

Τα πάντα εξελίχτηκαν γρήγορα,

αστραπιαία. Εκεί μπροστά στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα, στην πόλη του Ναυπλίου, το χάραμα της 27ης Σεπτεμβρίου 1831, ούτε τέσσερα χρόνια από τη στιγμή που πρωτοήρθε στην ίδια αυτή πόλη για να παλέψει ολομόναχος με τους τόσους εξωτερικούς και εσωτερικούς εχθρούς.

Δύο ύπουλα χτυπήματα από δύο Έλληνες που τον πολέμησαν σχεδόν από την αρχή, από τον Κωνσταντίνο και τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη, ένα χτύπημα με μαχαίρι στην κοιλιά και ένα με πιστόλι στο κεφάλι. Έπεσε δίχως να προβάλλει την παραμικρή αντίσταση, δίχως να πεί ούτε έναν λόγο. Και μετά για πάντα σιωπή... Ο θάνατός του, από τα πιο τραγικά και σκοτεινά σημεία της ιστορίας, δεν ήταν απλά δολοφονία, ήταν εκούσιο ολοκαύτωμα και βέβαια ήταν και η αυτοκτονία της Ελλάδας.

Ο Κυβερνήτης έφυγε ήσυχα και ήρεμα όπως και ήρθε... Όταν πρωτοαντίκρουσε τους ρακένδυτους Έλληνες, κλάματα και θρήνοι σκέπαζαν την ατμόσφαιρα αλλά και μια κρυφή ελπίδα φώλιαζε για πρώτη φορά στην καρδιά τους. Τότε άνοιξε την αγκαλιά

του, για να τους χωρέσει όλους. Τώρα, πέθαινε στην αγκαλιά τους προκαλώντας τους κλάματα και θρήνους αλλά αυτή τη φορά από απελπισία. Σε τι θα έχουν από δω και πέρα να ελπίζουν;

*Απόσπασμα από το βιβλίο «Ο μπαρμπα-Γιάννης των Ελλήνων», της Μοναχής Φιλοθέης, Ηγουμένης του Ι. Ησυχαστηρίου «Παναγία των Βρυούλων», Μήλεσι Ωρωπού. Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Επιστροφή» της Ι.Μ. Αργολίδος.

<http://bit.ly/2n2oIVH>